

jejich zabavitelnost podle § 46 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n. dovolena Mimo případy v § 46 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n. výčetmo tam uvedené nesmí být tudíž zákonné pojistné dávky odňaty oprávněné osobě, a to ani z její vůle, ani proti její vůli zabavením (rozh. č. 9322 Sb. n. s.). V souzené věci nejde o žádný z výjimečných případů uvedených v § 46 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n., i kdyby bylo pokládati nárok vymáhajícího věřitele za nárok na část pense. Neboť podle ustáleného rozhodování nejvyššího soudu (rozh. č. 944, 1269, 3718, 9654, 11991, 14121 a jiné Sb. n. s.) nejsou zaopatřovací požitky podle zákona č. 26/1929 Sb. z. a n., jako pense vůbec, zákonným výživným ve smyslu § 46 řečeného zákona, nýbrž jsou, i když jsou určeny zpravidla na výživu, úplatou za konané služby, které se zaměstnanci nebo jeho pozůstalým vyplácí po rozvázání služebního poměru, ježto ten, kdo jest zavázán k poskytování zaopatřovacích požitků, nemá vyživovací povinnosti. Rozšiřovati výjimečné ustanovení § 46 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n. o zákonném výživném na jiné, třeba i podobné plnění, nesrovnávalo by se s tím, že jde o předpis, jehož účelem bylo zřejmě zvětšiti ochranu pojištěnců před jejich věřiteli proti dřívějšímu stavu, kdy byl zákonem č. 314/1920 Sb. z. a n. v doslovu zákona č. 177/1924 Sb. z. a n. zrušen i předpis § 19 a) cís. nař. č. 138/1914 ř. z. a přípustnost exekuce na nároky pojištěnců z pensijního pojištění se řídila výhradně podle zákona č. 314/1920 Sb. z. a n.

Čís. 16834.

§ 28 ex. ř. nebrání vedení exekuce nuceným vyklizením místností najatých Československým státem pro poštovní správu.

(Rozh. ze dne 30. března 1938, R I 1559/37.)

E x e k u č n í s o u d odmítl vykonati povolenou exekuci nuceným vyklizením místností najatých povinným čs. státem v domě č. p. 178 v T., odůvodniv to tím, že by podle vyjádření ředitelství pošt a telegrafů v P. znamenalo vyklizení nejen ohrožení zájmů veřejných, ale i porušení důležitých zájmů státních. **R e k u r s n í s o u d** povolil výkon exekuce. **D ů v o d y:** Vymáhající věitelka právem vytýká uvedenému názoru právní mylnost. V souzené věci nelze obdobně užití § 28 ex. ř., neboť uvedené zákonné ustanovení uvádí toliko, že ve vlastnictví ústavu pod státním dozorem postaveného, veřejné dopravě a veřejnému obchodu sloužícího, smějí vykonány býti exekuční úkony, které by po případě mohly rušiti udržení veřejné dopravy a veřejného obchodu, toliko ve srovnání s dozorčím úřadem a s omezeními, o kterých úřad tento uzná, že jich jest třeba v zájmu veřejné dopravy a veřejného obchodu. Avšak o takovou exekuci nejde v souzeném případě, kde vymáhající věitelka vede exekuci vyklizením najatých místností, a také poukaz prvního soudu na rozhodnutí nejvyššího soudu č. 568 Sb. n. s. není pří-

padný. Jinak by tomu bylo, kdyby se vedla mobilární exekuce, při které by byly zabaveny různé předměty, jichž jest nutně třeba k poštovnímu provozu. Lze souhlasiti s tím, že vyklizení řečených místností jest spojeno s potíženími pro povinného, avšak zájmy veřejné nemusí býti přemístěním úřadu nutně dotčeny, poněvadž povinný, který přece z exekučního titulu a z celého řízení jemu předcházejícího věděl, že jest povinen vykliditi místnosti, mohl se včas postarati o to, aby mohl zahájit provoz v nově najatých místnostech, jakmile se provoz v dosavadních místnostech zastaví. Povinný je v té příčině ve stejné situaci jako každý jiný nájemník, který se také musí postarati o byt, do kterého se chce nastěhovati. Nehledě k tomu, co uvedeno, bydlí v části místností, o jejichž vyklizení vymáhající věřitelka zakročuje, přednosta poštovního úřadu a úřední zřízenec, takže veřejné zájmy nikterak netrpí, budou-li bydliti v jiném domě. Vyklizení místností, v nichž jmenované osoby bydlí, je beze všeho možné. Bylo proto odůvodněnému rekursu vyhověno.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Je sice pravda, že podle § 28 ex. ř. smějí býti na vlastnictví ústavu pod státním dozorem postaveného, vykonány exekuční úkony, které by snad mohly rušiti udržení veřejné dopravy a veřejného obchodu, toliko ve srozumění s dozorčím úřadem a s omezeními, o kterých řečený úřad uzná, že jich je potřebí v zájmu veřejné dopravy a veřejného obchodu.

Jak však ze znění uvedeného zákonného ustanovení vyplývá, platí jen tehdy, mají-li býti vykonány exekuční úkony na vlastnictví ústavu pod státním dozorem postaveného atd. V souzeném případě však nemají býti vykonány exekuční úkony na předmětech, které náleží do vlastnictví takového ústavu po případě přímo státu (poštovní správy), neboť nejde o exekuci vedenou na majetkové předměty, nýbrž o exekuci nuceným vyklizením místností, jež jsou ve vlastnictví soukromé osoby a které poštovní správa jen najala. Na takové případy ustanovení § 28 ex. ř. rozšiřovati nelze.

K tomu, co uvedeno, bylo by ještě podotknouti, že co do výkonu exekuce bude arciť třeba míti zřetel na veřejné úkoly pošt a telegrafů a provésti exekuci takovým způsobem, aby veřejné zájmy netrpěly újmy.

Čís. 16835.

Smluvní pojištění proti krádeži vloupáním.

Ustanovují-li pojistné podmínky, že pojistitel jest po pojistné příhodě a po náhradě škody oprávněn vypovědět pojistnou smlouvu do jednoho měsíce poté, kdy byla dána náhrada, jest pokládati za výpověď